

Tänään, 28.2.2010 tulee kuluneeksi 175 vuotta siitä, kun Elias Lönnrotin kokoama ensimmäinen Kalevala julkaistiin. Lönnrotin valtava työ runojen keräämisen parissa, joita matkoja hän kaiken kaikkiaan teki 11 kappaletta, sekä tietenkin työ kirjan suurimman annin, eli kalevalamitan parissa, on vertaansa vailla. Lönnrot analysoi ja kokosi kasaan kalevalamitan säännöt ja kirjoitti ylös sen, joka meidän itämerensuomalaisten kansojen päissä vuosisatoja oli jopa luonnollista ulosantia.

Kun ensimmäinen Kalevala julkaistiin, sai se osakseen ihailua ja tunteen yhteenkuuluvuudesta. Tuo yhteenkuuluvuuden tunne kasvoi ja kasvoi ja päättyi lopulta Suomen itsenäistymiseen.

Vaikka Lönnrotin Kalevala on ennen kaikkea kaunokirjallinen teos, jonka juonen ja useita satoja säkeitä hän itse kirjoitti ja lisäili vanhojen runojen väliin yhdistämään näitä yhteen yhdeksi kokonaisuudeksi, niin ei pidä kuitenkaan unohtaa, että Kalevalan tarinat ja runot perustuvat ikiaikaisiin myytteihin ja itämerensuomalaiseen uskoon, josta meidän nykysuomalaisten pitää olla ylpeitä. Niissä juurissa on juuri meidän kulttuurimme hienous ja omaperäisyys, joka tänäkin päivänä näkyy useissa arjen pienissä asioissa, jopa meidän huomaamattakin.

Uskon, että vaikka Lönnrot tiesi tekevänsä valtavan suuren työn Kalevalan ja muutenkin vanhojen runojen parissa, niin tähän päivän mennessä se työ on kasvanut niin valtaviin mittasuhteisiin, että hän ei olisi moista voinut edes kuvitella. Tätä työtä kunnioittaen toivotan kaikille hyvää Kalevalan päivää 2010!